

Motion till riksdagen 2010/11:U213

av **Hans Wallmark och Abdirizak Waberi (M)**

Internationell religionsdialog

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om religionsdialog.

Motivering

Jämfört med många andra länder i Europa framstår Sverige som ett av det mest uttalat sekulariserade. På många sätt är det en styrka att det konfessionella är separerat från det offentliga och den rena myndighetsutövningen. Det öppna samhället bygger på mångfalden, att det finns plats för många traditioner, inställningar och förhållningssätt sida vid sida. Respekten för religionerna och en medveten vilja att göra halt inför församlingarna, kyrkorna och samfunden får dock emellertid inte samtidigt tas till intäkt för likgiltighet och ointresse. Religion har stor betydelse för många människor, även i vårt land. För att rätt kunna förstå skeenden i vår omvärld är insikt i och förståelse för de olika religionerna och konfessionella uttrycken av stor vikt. Religionsfrihet innebär inte bara rätten från utan också rätten till!

Många händelser och svåra konflikter de senaste åren har kunnat ses med religionen som en väsentlig dimension. Det är en tolkning som inte alltid varit rättvis men som ändå berört den komplexitet och mångfald det religiösa medför. En genomlysning av Europas historia visar också hur ständigt närvarande olika religioner och traditioner alltid varit.

I en tid av våld i namn av olika världsreligioner och motsättningar mellan folk och kulturer är det viktigt med röster som talar om samförstånd, balans och samexistens.

Sverige skulle kunna spela en aktivare roll inom detta område. Tillsammans med de andra nordiska länderna, delar av Baltikum och resten av norra Europa finns här den lutherska kyrkofamiljens starkaste fästen i Europa. Den judiska tron har också haft en självklar hemorts rätt häruppe. Under senare år

Fel! Okänt namn på

har den tredje av de abrahamitiska världsreligionerna, islam, samlat fler anhängare och blivit ett viktigt religionsinslag i vår del av världen.

Just i skärningspunkten mellan de tre abrahamitiska inriktningarna – kristendom, islam och judendom – finns för många förklaringsmodeller till motsättningar, krig och strider mellan folk och länder. Samtidigt handlar det om tänkande, attityd och struktur som också kommit att betyda väldigt mycket gott i form av omtanke om sin nästa, ideellt arbete och stöd till utsatta. Trossamfunden representerar oerhört mycket att uppskatta och vara stolt över, inte bara i form av socialt arbete utan även i form av idéer, skapande och kulturella uttryck.

Genom att Sverige tar initiativ till en internationell religionsdialog, gärna i samverkan med de andra nordiska länderna, kan olika viktiga röster för kyrkorna och samfunden föras samman för att tillsammans med företrädare för regeringar och myndigheter bedriva samtal. Dialogen och erfarenhetsutbytet är i sig betydelsefullt för ökad förståelse människor emellan men här kan också förklaringar sökas till olika synsätt på exempelvis lagstiftning stater emellan. I Europa finns en rik skatt i form av de fem huvudinriktningarna inom den protestantiska, den romersk-katolska respektive ortodoxa kyrkan, judendomen samt islam.

För Sverige finns anledning att vara en stark förespråkare av religionsdialog, vilket är helt i linje med den väg Nobelfredspristagare ärkebiskop Nathan Söderblom angav i samband med Stockholmskonferensen 1925. Detta ekumeniska möte var mycket omtalat för sin tid och har betytt mycket för global samexistens. Stockholmskonferensen lade grunden till skapandet av Världskyrkorådet, vilket skedde 1948.

Initiativ från den svenska staten om religionsdialog mellan de fem religiösa huvudinriktningarna i Europa hade varit ett värdefullt komplement till det som redan sker och på så sätt öppnat ytor för erfarenhetsutbyte och förståelse mellan religionsföreträdare och representanter för den offentliga makten.

Stockholm den 25 oktober 2010

Hans Wallmark (M)

Abdirizak Waberi (M)